

[Indenrigsministeren:]

ning og Genaabning af Krisekasser betydeligt i Retning af at imødekomme Ønsker, der har været fremme paa Rigsdagen, men ved disse Bestemmelser naaede vi ikke Maalet: Oprettelse af Krisekasser et Skridt nærmere; i alt Fald var Skridtet ikke større end et Hanefjed. Det har altsaa heller ikke vist sig at være af Betydning for Oprettelsen af Krisekasser, og derfor ser jeg saamænd heller ikke nogen stor Fare ved at tilsige det ærede Medlem et større Beløb, end der gennem Loven af 4. April 1928 er tilsagt; thi det har vist sig, at hvad man end gør eller ikke gør, frem ad Vejen kommer man ikke. Jeg tror ikke, det vil lykkes, før vi faar Hjælpekasseordningen her i Landet omlagt paa virkelig rationel Maade. Men, som sagt, jeg kunde være rede til Forhandling med det ærede Medlem derom, naar han redegør for mig for, hvilke Muligheder han har fundet til Stede for Tilskud af tilsvarende Beløb fra Arbejderside — jeg har anvist ham to Veje, ad hvilke dette kunde ske —, og naar han samtidig gennem Forhandling med Arbejdsløshedskassernes Medlemmer og Ledelse kan give nogenlunde Sikkerhed for, at Resultatet af en saadan Lovgivning saa ogsaa virkelig vil blive Krisekassers Oprettelse og derigennem tilsvarende Aflastning af den Byrde, andre offentlige Kasser nu maa bære.

Min Stilling til Lovforslaget er i øvrigt den, som jeg redegjorde for i forrige Rigsdagssamling, og til hvilken jeg skal indskrænke mig til at henvise.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Einer Jensen): Det var ikke nogen stor Venlighed, den højtærede Indenrigsminister lagde for Dagen overfor vort Forslag, og jeg kan ogsaa forstaa, at den Afvisning, der fandt Sted for et Aar siden af dette Forslag eller af et lignende, nu gentages. Den højtærede Minister afviste det ganske vist med nogle venlige Bemærkninger om det sidste Afsnit af vore Ændringer; det, der vedrører Spørgsmaalet om Oprettelsen af Krisekasser, og gjorde det paa den Maade, at han sagde, om jeg, hvis man forhøjede Tilskuddet, vilde garantere for Oprettelsen af Krisekasser. Jeg maa sige, at selv om jeg tilbød at garantere, kan jeg jo ikke sætte meget i Pant for Garantien, og derfor vilde det vel ikke blive til noget, hvis der virkelig fra min Side skulde sættes et større Pant. Men Formaalet med Forslaget, at faa oprettet Krisekasser, tilsigter vi at naa derved, at Staten skal yde Tilskud til deres Oprettelse, og at Statens Tilskud til Ar-

bejdsløshedskasserne forhøjes fra 48 pCt. til 75 pCt. Derved kan der ske en Lempelse i det ordinære Medlemskontingent, og derved bliver der Mulighed for at kunne oprette Krisekasser uden nogen væsentlig Kontingentforhøjelse. Det kan jo ikke nytte at nægte, at Medlemmerne i Arbejdsløshedskasserne bærer et meget væsentligt Kontingent, og dette er Aarsagen til, at der ikke er oprettet flere Krisekasser. Arbejdsdirektøren har i sin Indberetning, som han forelagde paa Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde, skrevet følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse:

„Det er Direktoratets Opfattelse, at den væsentligste Aarsag til den ringe Tilslutning for de fleste Kassers Vedkommende var den, at de simpelt hen ikke paa det paagældende Tidspunkt mente at kunne magte Opgaven. I de forløbne svære Kriseaar har Kasserne for at kunne opretholde Virksomheden maattet paalægge Medlemmerne saadanne Byrder, at en yderligere Belastning af Medlemmernes Ydeevne maatte forventes at ville medføre en saa stor Modstand, at Forsøg maatte opgives. Mange Kasser havde allerede i længere Tid som Følge af Krisens Langvarighed maattet angribe deres Reservebeholdninger, som derfor var stærkt reducerede. Det var vanskeligt nok for disse Kasser at holde Udbetalingerne i Gang til Opfyldelse af Kassens normale Forpligtelser. Adskillige Kasser maatte ty til Optagelsen af Laan, som imidlertid skulde afdrages paa kort Tid, og Følgen var, at disse Kasser maatte paalægge Medlemmerne store Kontingenter til Bestridelse af Kassens vedtægtsmæssige Udgifter. Under disse Omstændigheder kunde der forstaaeligt nok ikke hos de paagældende Kasser være Tale om Udvidelse af Virksomheden.“

Det er, hvad Arbejdsdirektøren, Statens Embedsmand og tilsynsførende med Arbejdsløshedskasserne, siger. Der er altsaa her af Statens tilsynsførende, som nøje har Indseende med dette Forhold, gjort Rede for, hvorfor der ikke er blevet oprettet flere Krisekasser.

Nu er den højtærede Minister saa venlig at sige, at han kunde tage op til Overvejelse at forøge det Tilskud, der skulde gives til Oprettelse af Krisekasser, hvis Fagforbundene vilde yde de samme Beløb. Nu maa jeg sige, at den første Betingelse er naturligvis at de Fagforbund skulde have nogle Penge og det er desværre saaledes, at adskillige a dem ingen Penge har eller kun meget faa